

Dato: 21.11.2025

Tema: Betydningen islam gir til kunnskap

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي وَزِدْنِي عِلْمًا.

Kjære troende!

En dag i Profetens moské i Medina var en gruppe fra sahabe opptatt med tasbih og bønn, mens en annen gruppe lærte og underviste i kunnskap. Da vår elskede Profet ﷺ så dette, sa han: «**Begge gruppene driver med gode handlinger. Den ene ber til Allah og ber om noe fra Ham. Allah gir dem om Han vil, og holder tilbake om Han vil. De andre studerer kunnskap og lærer bort kunnskap til dem som ikke vet. Det de gjør, er mer verdifullt.**» Profeten ﷺ roste ikke bare dem som søkte kunnskap – han satte seg også ned sammen med dem og sa: «**Sannelig, jeg er sendt som en lærer, en som underviser.**»^[1] Slik viste han med sitt liv hvor høyt kunnskap står i Islam, i tråd med Korane-verset: «**Kan vel de som vet, og de som ikke vet, være like?**»^[2]

Kjære troende!

Profeten ﷺ viet hele sitt liv til læring, til kunnskap og til å bekjempe uvitenhet. Hans mål var å lære bort den kunnskapen som bringer mennesket nærmere Allah, som gir livet mening, og som løfter mennesket i verdighet. Han var barmhjertighetens sendebud som ba slik til Allah: «**Å Allah, lær meg kunnskap som gagnar meg, og øk min kunnskap.**»^[3]

Mine kjære brødre!

Vi tilhører en stolt sivilisasjon der kunnskap møter visdom, der lærdom formes av innsikt, og der de lærde er prydet med god moral. I vår tradisjon har kunnskap blitt sett på som en form for tilbedelse – en ibadah for sinnet. Kunnskap handler om å forstå virkeligheten, meningen bak skapelsen og visdommen i alt som finnes. Å vite, er å kjenne seg selv. Den som kjenner seg selv, kjenner sin Herre. Den som kjenner sin Herre, gjør det til sitt mål å lære tingenes virkelighet. Den som er bevisst sin egen eksistens, blir også bevisst omgivelsene sine, universet og livet.

Men i vår tid ser vi dessverre at kunnskap ofte misbrukes – den brukes til å distansere mennesket fra sin Skaper, til å fremmedgjøre mennesket til seg selv, til å skade naturen og til å svekke menneskets moral. Kunnskap skal imidlertid ikke føre oss bort fra Allah, men nærmere Ham. Kunnskap bør ikke gjøre mennesket fremmed for seg selv. Kunnskap skal føre mennesket til visdom. Den skal tale til både hjertet og sinnet. Den må gjenspeiles i handling, i et liv med moral, samvittighet og ansvar. Sann kunnskap er den som bringer oss nærmere Allahs velbehag.

Mine brødre!

Slik vi er forpliktet til å lese og leve etter Allahs bok, er vi også forpliktet til å lese og forstå Hans skaperverk – universet og dets orden. Vi har ansvar for å tilegne oss all kunnskap som er til nytte for mennesket og menneskeheten. Kunnskap skal ikke brukes for egen vinning eller makt. Vi kan ikke tilegne oss kunnskap for å skade menneskeheten, ødelegge jorden eller gjøre den ubeboelig. Derfor må vi bestrebe etter å oppdra våre barn og unge som samvittighetsfulle, barmhjertige og verdibevisste mennesker – som elsker kunnskap, som handler med moral, og som arbeider for det gode både for sitt folk og for hele menneskeheten. Måtte Allah den Allmektige hjelpe oss til å fostre generasjoner i lyset av Koranen og under veiledning av Profetens ﷺ sunna.

[1] Dârimî, Mukaddime, 32. [2] Zümer 39/9. [3] Tirmizî, Deavât, 128.